

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített hetedik tanács)

2013. március 7.*

„REACH — A köszénkátrányból magas hőmérsékleten képződő szurokkoksz különös aggodalomra okot adó anyagként történő azonosítása — Megsemmisítés iránti kereset — Keresettel megtámadható jogi aktus — Végrehajtási intézkedéseket nem tartalmazó rendeleti jellegű jogi aktus — Közvetlen érintettség — Elfogadhatóság — Egyenlő bánásmód — Arányosság”

A T-93/10. sz. ügyben,

a **Bilbaína de Alquitranes, SA** (székhelye: Luchana-Baracaldo, [Spanyolország]),

a **Cindu Chemicals BV** (székhelye: Uithoorn [Hollandia]),

a **Deza, a.s.** (székhelye: Valašske Meziříčí [Cseh Köztársaság]),

az **Industrial Química del Nalón, SA** (székhelye: Oviedo [Spanyolország]),

a **Koppers Denmark A/S** (székhelye: Nyborg [Dánia]),

a **Koppers UK Ltd** (székhelye: Scunthorpe [Egyesült Királyság]),

a **Rütgers Germany GmbH** (székhelye: Castrop-Rauxel [Németország]),

a **Rütgers Belgium NV** (székhelye: Zelzate [Belgium]),

a **Rütgers Poland sp. z o.o.** (székhelye: Kędzierzyn-Koźle [Lengyelország])

(képviselik kezdetben: K. Van Maldegem, R. Cana ügyvédek és P. Sellar solicitor, később: K. Van Maldegem és R. Cana)

felpereseknek

az **Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA)** (képviselik: M. Heikkilä és W. Broere, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: J. Stuyck ügyvéd)

alperes ellen

az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) 2010. január 13-án közzétett azon határozatának részleges megsemmisítése iránti kérelme tárgyában, amely a köszénkátrányból magas hőmérsékleten képződő szurokkokszot (EC-szám: 266–028–2) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági

* Az eljárás nyelve: angol.

irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 396., 1. o., helyesbítések: HL L 136., 2007.5.29., 3. o.; HL L 141., 2008.5.31., 22. o.; HL L 36., 2009.2.5., 84. o. és HL L 118., 2010.5.12., 89. o.) 59. cikkének megfelelően az e rendelet 57. cikkében szereplő kritériumokat teljesítő anyagként azonosította,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített hetedik tanács),

tagjai: A. Dittrich elnök (előadó), F. Dehousse, I. Wiszniewska-Bialecka, M. Prek és J. Schwarcz bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. szeptember 13-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogviták előzményei

- 1 A felperesek, a Bilbaína de Alquitranes, SA, a Cindu Chemicals BV, a Deza a.s., az Industrial Química del Nalón, SA, a Koppers Denmark A/S, a Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, a Rütgers Belgium NV és a Rütgers Poland sp. z o.o. köszénkátrányból magas hőmérsékleten képződő szurokkoksz (EC-szám: 266–028–2, a továbbiakban: CTPHT) szállítói az Európai Unióban.
- 2 A CTPHT az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkzéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 353., 1. o.; helyesbítés: HL L 16., 2011.1.20., 1. o.) VI. mellékletében szereplő 3.1. és 3.2. táblázat leírása szerint magas hőmérsékletű köszénkátrány desztillációjának maradéka, fekete szilárd anyag, amelynek lágyuláspont-tartománya megközelítőleg 30–180 °C között van, legalább három kondenzált gyűrűs aromás szénhidrogén összetett elegyből áll. Ez az anyag az ismeretlen szerkezetű vagy változó összetételű, összetett reakcióban keletkezett vagy biológiai eredetű anyagok (a továbbiakban: UVCB-anyagok) közé tartozik, mivel a kémiai összetétele alapján nem azonosítható teljes mértékben. A CTPHT-t főként az alumínium- és az acéliparban használják elektród-kötőelemek gyártására. Tűzálló anyagok készítésére szintén felhasználják. Az anyagot kiegészítő jelleggel felhasználják továbbá agyaggalambkorongokhoz, antikorróziós bevonatokhoz, kerozinálló repülőtéri termékekhez, út- és tetőépítéshez, valamint téglagyártáshoz.
- 3 A CTPHT-t a 67/548 irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő huszonegyedik hozzáigazításáról szóló, 1994. december 19-i 94/69/EK bizottsági irányelvvel (HL L 381., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 14. kötet, 3. o.) felvették a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkzésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv (HL L 196., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 1. kötet, 27. o.) I. mellékletébe. E felvétellel a 2. kategóriájú rákkeltő anyagok közé sorolták be a CTPHT-t. Ezt a besorolást átvette az 1272/2008 rendelet.
- 4 Az Európai Közösségek Bizottságának kérelmére az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) dokumentációt készített a CTPHT-nek a – későbbiekben többek között az 1272/2008 rendelettel módosított – vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül

helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 396., 1. o., helyesbítések: HL L 136., 2007.5.29., 3. o.; HL L 141., 2008.5.31., 22. o.; HL L 36., 2009.2.5., 84. o. és HL L 118., 2010.5.12., 89. o.) 57. cikkének a), d) és e) pontjában szereplő kritériumokat teljesítő anyagként történő azonosítására, amely a CTPHT-nek az 1272/2008 rendelet VI. mellékletének 3. részében szereplő 3.2. táblázat a 2. kategóriájú rákkeltő anyagok közé történő besorolására hivatkozott, és annak perzisztens, bioakkumulatív és toxikus (a továbbiakban: PBT tulajdonságok), valamint nagyon perzisztens, bioakkumulatív és toxikus (a továbbiakban: vPvB tulajdonságok) tulajdonságai alapján azonosította ekként. E dokumentációt a tagállamok rendelkezésére bocsátották 2009. augusztus 31-én.

- 5 Ugyanezen a napon az ECHA a honlapján közzétett egy értesítést, amely felhívta az érintett feleket arra, hogy nyújtsák be az észrevételeiket a CTPHT-re vonatkozóan készített dokumentációról, továbbá felhívta a tagállamok illetékes hatóságait is az ezzel kapcsolatos észrevételeik megtételére.
- 6 Miután az ECHA többek között a groupe sectoriel des substances chimiques issues de la houille-től (köszényszármazékú kémiai anyagok ágazati csoportja) – amelynek a felperesek a tagjai – a kérdéses dokumentációra vonatkozó észrevételeket megkapta, 2009. november 16-án az 1907/2006 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének e) pontja alapján létrejött tagállami bizottsága elé terjesztette e dokumentációt. E bizottság 2009. december 2-án egyhangú megállapodást ért el a CTPHT-nek az 1907/2006 rendelet 57. cikkének a), d) és e) pontjában említett kritériumokat teljesítő, különös aggodalomra okot adó anyagkénti azonosítása tekintetében.
- 7 2009. december 7-én az ECHA sajtóközleményt tett közzé, amelyben közölte egyfelől azt, hogy a tagállami bizottság egyhangú megállapodást ért el tizenöt anyag – köztük a CTPHT – különös aggodalomra okot adó anyagkénti azonosítása tekintetében, mivel ezek az anyagok teljesítik az 1907/2006 rendelet 57. cikkében szereplő kritériumokat, másfelől hogy az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletébe a későbbiekben felvenni javasolt anyagok jelöltlistáját (a továbbiakban: az anyagok jelöltlistája) 2010 januárjában aktualizálják hivatalosan. 2009. december 22-én az ECHA ügyvezető igazgatója meghozta az ED/68/2009 határozatát, amely elrendelte az e tizenöt anyagra vonatkozó jelöltlista 2010. január 13-i közzétételét és aktualizálását.
- 8 2010. január 13-án közzétették az ECHA honlapján az anyagok jelöltlistáját, amely tartalmazta többek között a CTPHT-t.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 9 A Törvényszék Hivatalához 2010. február 17-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek megindították a jelen keresetet az ECHA 2010. január 13-án közzétett azon határozatának részleges megsemmisítése iránt, amely a CTPHT-t az 1907/2006 rendelet 59. cikkének megfelelően az említett rendelet 57. cikkében szereplő kritériumokat teljesítő anyagként azonosította (a továbbiakban: megtámadott határozat).
- 10 A Törvényszék Hivatalához 2010. április 8-án benyújtott levelével az ECHA kérte a jelen ügynek a T-94/10. sz., Rütgers Germany és társai kontra ECHA üggyel, a T-95/10. sz., Cindu Chemicals és társai kontra ECHA üggyel, valamint a T-96/10. sz., Rütgers Germany és társai kontra ECHA üggyel való egyesítését a Törvényszék eljárási szabályzata 50. cikke 1. §-ának megfelelően. Miután a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke ezzel kapcsolatban meghallgatta a felpereseket, 2010. május 10-én úgy határozott, hogy az írásbeli szakasz céljából nem egyesíti ezen ügyeket, és egyelőre nem határoz a szóbeli szakasz és az eljárást befejező határozat céljából történő egyesítés iránti kérelemről.
- 11 A Törvényszék Hivatalához 2010. június 23-án benyújtott külön iratában az ECHA az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. §-a alapján elfogadhatatlansági kifogást emelt.

- 12 A Törvényszék Hivatalánál 2010. június 3-án nyilvántartásba vett levélben a Dán Királyság kérte, hogy az ECHA kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. A felek meghallgatását követően a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke a 2010. július 6-án hozott végzésével helyt adott e kérelemnek. A Törvényszék Hivatalához 2010. augusztus 10-én benyújtott iratával a Dán Királyság visszavonta a jelen eljárásba történő beavatkozását.
- 13 A felperesek 2010. augusztus 23-án előterjesztették az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeiket.
- 14 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a hetedik tanácshoz osztották be, következésképpen az ügyet e tanács elé utalták.
- 15 2011. március 30-i határozatával a Törvényszék az eljárási szabályzat 51. cikkének 1. §-a alapján a hetedik kibővített tanács elé utalta a jelen ügyet.
- 16 A Törvényszék (hetedik kibővített tanács) 2011. május 3-i végzésével kimondta, hogy az elfogadhatatlansági kifogást az eljárást befejező határozatban bírálja el, a költségekről pedig nem rendelkezett.
- 17 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (hetedik kibővített tanács) a szóbeli szakasz megnyitásáról határozott.
- 18 A Törvényszék hetedik kibővített tanácsának elnöke 2012. június 20-án hozott végzésével a szóbeli szakasz lefolytatása céljából az eljárási szabályzat 50. cikke alapján egyesítette a jelen ügyet a T-94/10. sz., Rütgers Germany és társai kontra ECHA ügygel, a T-95/10. sz., Cindu Chemicals és társai kontra ECHA ügygel, valamint a T-96/10. sz., Rütgers Germany és társai kontra ECHA ügygel.
- 19 2012. augusztus 30-i levelükkel a felperesek észrevételeket nyújtottak be a tárgyalásra készített jelentésre vonatkozóan.
- 20 A 2012. szeptember 13-i tárgyaláson meghallgatásra kerültek a felek szóbeli előterjesztései és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaik.
- 21 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;
 - semmisítse meg a megtámadott határozatot a CTPHT-re vonatkozó részében;
 - az ECHA-t kötelezze a költségek viselésére.
- 22 AZ ECHA azt kéri, hogy a Törvényszék:
- nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak vagy legalább megalapozatlannak;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 23 Az ügy érdemi vizsgálata előtt először az ECHA által az elfogadhatatlansági kifogás keretében felvetett kérdésekre kell válaszolni.

A kereset elfogadhatatlanságára vonatkozó kifogásról

- 24 Az ECHA által emelt elfogadhatatlansági okok a megtámadott határozat jellegén, a felperesek közvetlen érintettségének hiányán, valamint azon alapulnak, hogy a megtámadott határozat – amely nem az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktus – nem érinti személyükben a felpereseket.

A megtámadott határozat jellegéről

- 25 Az ECHA lényegében azzal érvel, hogy a felperesek az ECHA tagállami bizottságának 2009. december 2-án létrejött egyhangú megállapodására hivatkozva egy előkészítő aktust támadtak meg, amely nem az EUMSZ 263. cikk első bekezdésének második mondata értelmében vett, harmadik személyekre joghatással járó jogi aktus. Az ECHA szerint a potenciálisan joghatással járó jogi aktus az anyagok naprakész jelöltlistájának az ECHA honlapján az 1907/2006 rendelet 59. cikke (10) bekezdésének megfelelően történő közzététele.
- 26 Az EUMSZ 263. cikke első bekezdésének második mondata értelmében az Unió szervei vagy hivatalai által elfogadott, harmadik személyekre joghatással járó jogi aktusokat lehet keresettel megtámadni.
- 27 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint megsemmisítés iránti keresettel az Unió intézményei, szervei vagy hivatalai által hozott valamennyi olyan rendelkezést meg lehet támadni, amely joghatás kiváltására irányul, függetlenül azok jellegétől vagy formájától (a Bíróság 22/70. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 1971. március 31-én hozott ítéletének [EBHT 1971., 263. o.] 42. pontja; lásd továbbá a C-138/03. sz., C-324/03. sz. és C-431/03. sz., Olaszország kontra Bizottság egyesített ügyekben 2005. november 24-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-10043. o.] 32. pontját, és a Törvényszék T-322/06. sz., Espinosa Labella és társai kontra Bizottság ügyben 2008. július 14-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 25. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 28 Amikor olyan jogi aktusokról vagy határozatokról van szó, amelyek kidolgozása több szakaszban, különösen a belső eljárás befejezésekor történik, főszabály szerint csak azon intézkedések minősülnek megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusnak, amelyek az eljárás lezárásaként véglegesen rögzítik az Unió érintett intézménye, szerve vagy hivatala álláspontját. Következésképpen előzetes vagy tisztán előkészítő jellegű intézkedés nem képezheti megsemmisítés iránti kereset tárgyát (a Bíróság 60/81. sz., IBM kontra Bizottság ügyben 1981. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 2639. o.] 10. pontja; lásd továbbá a Törvényszék T-355/04. sz. és T-446/04. sz., Co-Frutta kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. január 19-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-1. o.] 33. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 29 Emlékeztetni kell arra, hogy az 1907/2006 rendelet 59. cikkében előírt eljárás, amely az e rendelet 57. cikkében említett anyagok azonosításából áll, több szakaszban történik.
- 30 Így, miután az azonosítási eljárás megindult, és az ECHA az anyagra vonatkozó dokumentációt hozzáférhetővé tette a tagállamok számára, továbbá a honlapján közzétett értesítésben felhívta valamennyi érintett felet, hogy közöljék vele az észrevételeiket (az 1907/2006 rendelet 59. cikkének (2)–(4) bekezdése), a tagállamok, az ECHA és valamennyi érintett fél észrevételt tehet a dokumentációban javasolt azonosítással kapcsolatban (a fenti rendelet 59. cikkének (4) és (5) bekezdése). Ha – mint a jelen ügyben is – ilyen észrevételeket tesznek, az ECHA a tagállami bizottsága elé terjeszti a dokumentációt, és ha e bizottság egyhangú megállapodást ér el az azonosítás tekintetében, az ECHA felveszi ezt az anyagot az anyagok jelöltlistájára (e rendelet 59. cikkének (7) és (8) bekezdése). Végül az anyag felvételéről szóló határozat meghozatalát követően az ECHA a honlapján közzéteszi és naprakésszé teszi az anyagok jelöltlistáját (ugyanezen rendelet 59. cikkének (10) bekezdése).

31 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperesek nem kizárólag az ECHA tagállami bizottságának 2009. december 2-án létrejött azon megállapodására hivatkoznak, amely az 1907/2006 rendelet 57. cikkében szereplő kritériumokat teljesítő anyagként azonosítja a CTPHT-t, hanem az ECHA honlapján 2010. január 13-án való közzétételre és az ED/68/2009. számú határozatra is, amely az ECHA ügyvezető igazgatójának az ECHA honlapján 2010. január 13-án közzétett, az említett anyagoknak az anyagok jelöltlistájára való felvételre vonatkozó határozatát jelöli, habár a felpereseknek nem volt tudomásuk e közzétételről. A felperesek tehát kétségtelenül az ECHA-nak a CTPHT-t az 1907/2006 rendelet 57. cikkében említett kritériumokat teljesítő anyagként azonosító azon határozatát támadták meg, amelynek tartalmát az ECHA tagállami bizottsága a 2009. december 2-án létrejött egyhangú megállapodással határozott meg, és amelyet az ügyvezető igazgatója hajtott végre, aki elrendelte ezen anyagnak az – említett rendelet 59. cikkének megfelelően az ECHA honlapján 2010. január 13-án teljes egészében közzétett – anyagok jelöltlistájára való felvételét. A felperesek a listának az ECHA honlapján 2010. január 13-án közzétett változatára, a tagállami bizottságának 2009-ben létrejött egyhangú megállapodására és az ED/68/2009. számú határozatra való hivatkozással egyértelműen meghatározták a jogvita tárgyát. Ezért hatástalan a kizárólag az ECHA tagállami bizottságában létrejött megállapodás állítólagos előkészítő jellegére alapított kifogás.

32 Az anyagot az 1907/2006 rendelet 59. cikke szerinti eljárás eredményeként azonosító jogi aktus célja harmadik személyekre kötelező joghatások kiváltása az EUMSZ 263. cikk első bekezdésének második mondata értelmében. Ez az aktus ugyanis kétségtelenül megalapozhatja különösen az e rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében, 31. cikke (1) bekezdésének c) pontjában és (3) bekezdésének b) pontjában, valamint 33. cikkének (1) és (2) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségek létrejöttét. E rendelkezések az e rendelet 59. cikke (1) bekezdésének megfelelően azonosított anyagokra vagy az e rendelet 59. cikke (1) bekezdésének megfelelően összeállított listára felvett vagy azon szereplő anyagokra hivatkoznak. Ezek így az 1907/2006 rendelet 59. cikke szerinti eljárás eredményeként hozott aktusból eredő jogi kötelezettségeket jelölnek.

33 A fentiekre tekintettel a megtámadott határozat jellegére alapított elfogadhatatlansági okot el kell utasítani.

A felperesek közvetlen érintettségéről

34 Az ECHA arra hivatkozik, hogy a kereset elfogadhatatlan, mivel a felpereseket nem érinti közvetlenül a megtámadott határozat.

35 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében bármely természetes vagy jogi személy az első és második bekezdésben említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem tartalmazzak végrehajtási intézkedéseket.

36 A jelen esetben nyilvánvaló, hogy a megtámadott határozatot nem a felpereseknek címezték, akik így nem címzettjei ezen aktusnak. Ebben az esetben az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében csak akkor tudnak a felperesek megsemmisítés iránti keresetet benyújtani a szóban forgó jogi aktus ellen, ha az többek között közvetlenül érinti őket.

37 A közvetlen érintettség esetében az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében e feltétel megköveteli egyrészt, hogy a kifogásolt intézkedés közvetlen hatást gyakoroljon a jogalany jogi helyzetére, és másrészt, hogy ne hagyjon mérlegelési lehetőséget az intézkedés végrehajtásával megbízott címzettek számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és közties szabályok alkalmazása nélkül, egyedül az uniós szabályozás alapján történik (a Bíróság C-386/96. P. sz., Dreyfus kontra Bizottság ügyben 1998. május 5-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-2309. o.] 43. pontja, C-486/01. P. sz., Front national kontra Európai Parlament ügyben 2004. június 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004.,

I-6289. o.] 34. pontja, és C-445/07. P. és C-455/07. P. sz., Bizottság kontra Ente per le Ville Vesuviane és Ente per le Ville Vesuviane kontra Bizottság egyesített ügyekben 2009. szeptember 10-én hozott ítéletének [EBHT 2009., I-7993. o.] 45. pontja).

- 38 Először is a felperesek azon érvelését illetően, miszerint a megtámadott határozat közvetlenül érinti őket, mivel a jogi helyzetükre hatással van az 1907/2006 rendelet 31. cikke (9) bekezdésének a) pontja, meg kell állapítani, hogy e rendelkezés azon biztonsági adatlap aktualizálására irányul, amelynek kiállítását az említett cikk (1) bekezdése írja elő. Az 1907/2006 rendelet 31. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontja értelmében az anyag szállítójának el kell látnia annak átvevőjét egy biztonsági adatlappal, amennyiben az anyag megfelel azoknak a kritériumoknak, amelyek alapján a 67/548 irányelvvel összhangban veszélyes anyagnak sorolandó be, amennyiben az anyag e rendelet XIII. mellékletében meghatározott kritériumokkal összhangban PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkezik, vagy amennyiben az anyagot az előzőekben említettektől eltérő okokból felvették az 1907/2006 rendelet 59. cikkének (1) bekezdésével összhangban létrehozott listára. E rendelet 31. cikke (9) bekezdésének a) pontja e tekintetben úgy rendelkezik, hogy a szállítók ezt a biztonsági adatlapot haladéktalanul aktualizálják olyan új információ rendelkezésre állása esetén, amely hatással lehet a kockázatkezelési intézkedésekre, vagy új veszélyességi adatok rendelkezésre állása esetén.
- 39 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a felpereseknek, akik az 1907/2006 rendelet 3. cikkének 32. pontjában meghatározotthoz hasonló anyag szállítói, az említett rendelet 31. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében biztonsági adatlappal kell ellátniuk a szóban forgó anyag átvevőjét, mivel ezen anyag megfelel azoknak a kritériumoknak, amelyek alapján a 67/548 irányelvvel összhangban veszélyes anyagnak sorolandó be. A CTPHT-t ugyanis a rákkeltő anyagok 2. kategóriájába sorolta be a 94/69 irányelv (lásd a fenti 3. pontot).
- 40 Ezzel szemben vitatott, hogy – a felperesek hivatkozásának megfelelően – a CTPHT-nek az 1907/2006 rendelet 59. cikke szerinti eljárás eredményként a megtámadott határozatban ezen anyag PBT vagy vPvB tulajdonságai miatt különös aggodalomra okot adó anyagnak való azonosítása az e rendelet 31. cikke (9) bekezdésének a) pontja értelmében vett új információnak minősül, amely megalapozza az e rendelkezésben szereplő kötelezettséget, vagyis a biztonsági adatlap aktualizálását, oly módon, hogy a megtámadott határozat közvetlen hatást gyakorol a felperesek jogi helyzetére.
- 41 Ami a biztonsági adatlapot illeti, az 1907/2006 rendelet 31. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy e rendelet II. mellékletével összhangban kell azt összeállítani. E melléklet szerint, amely a biztonsági adatlapok elkészítésére vonatkozó útmutatót tartalmaz, ezek az adatlapok mechanizmust biztosítanak a minősített anyagokra vonatkozó biztonsági információknak a közvetlen továbbfelhasználók számára az ellátási láncban keresztül való eljuttatásához. E melléklet célja az 1907/2006 rendelet 31. cikkének (6) bekezdésében felsorolt minden egyes kötelező pont tartalmának való megfelelés és a pontosság biztosítása annak érdekében, hogy az ennek eredményeképpen létrehozott biztonsági adatlapok lehetővé tegyék a felhasználók számára az emberi egészség és a munkahelyi biztonság védelmére, valamint a környezet védelmére irányuló szükséges intézkedések megtételét.
- 42 A felperesek szerint a CTPHT-nek az 1907/2006 rendelet 59. cikke szerinti eljárás eredményként ezen anyag PBT vagy vPvB tulajdonságai miatt különös aggodalomra okot adó anyagnak való azonosítása új információnak minősül az 1907/2006 rendelet 31. cikke (6) bekezdésének 2. pontja (a veszélyek azonosítása), 3. pontja (összetétel/az alkotórészekre vonatkozó információ) és 15. pontja (szabályozási információk) vonatkozásában.
- 43 Az 1907/2006 rendelet 31. cikke (6) bekezdésének 2. pontja (a veszélyek azonosítása) tekintetében az 1907/2006 rendelet II. mellékletének 2. pontja szerint itt kell megadni az anyagnak a 67/548 irányelvben meghatározott osztályozási szabályok alkalmazásából eredő osztályba sorolását. Az anyag emberre vagy környezetre jelentett fő veszélyeit egyértelműen és röviden jelezni kell.

- 44 Nem vitatott, hogy a PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyag kockázatot jelent a környezetre. Az ECHA szerint azonban ez a kockázat nem a megtámadott határozatból ered, hanem ezen anyag belső tulajdonságaiból, amelyet a felpereseknek kellett volna értékelniük, és amelyről tudomással kellett volna bírniuk a megtámadott határozat elfogadása előtt.
- 45 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az 1907/2006 rendelet II. mellékletének 2. pontja valamely anyagnak a 67/548 irányelv alapján történő besorolásához kapcsolódó veszélyek azonosítása tekintetében az ezen irányelvben foglalt osztályozási szabályok alkalmazására hivatkozik, vagyis az uniós jog szabályainak alkalmazására. Ami ennél fogva valamely anyagnak az 1907/2006 rendelet 57. cikkének a) pontjában említettekhez hasonló rákkeltő tulajdonságait illeti, ezeket és az e tulajdonságokból eredő főbb veszélyeket fel kell tüntetni a biztonsági adatlapon, amennyiben az ilyen anyagot a 67/548 irányelvben foglalt osztályozási szabályoknak megfelelően a rákkeltő anyagok közé sorolták be. A jelen ügyben a felperesek nem vitatják, hogy a CTPHT rákkeltő tulajdonságait és az e tulajdonságokból eredő főbb veszélyeket fel kell tüntetni a biztonsági adatlapon, és indokul szolgálnak arra, hogy a felpereseknek ilyen adatlapot kell benyújtaniuk.
- 46 Ami valamely anyagnak az 1907/2006 rendelet 57. cikkének e) és d) pontjában említettekhez hasonló PBT és vPvB tulajdonságait illeti, ezek azonosítási kritériumait az 1907/2006 rendelet XIII. melléklete határozza meg. Valamely anyagnak az említett rendelet 59. cikkének megfelelően PBT és vPvB tulajdonságai alapján különös aggodalomra okot adó anyagként való azonosításához az e rendelet XIII. mellékletében foglalt kritériumokat kell alkalmazni. Ebből következik, hogy az azonosítási eljárásban adottak valamely anyag PBT vagy vPvB tulajdonságai. Ezt megerősíti az ECHA által Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága egyik észrevételére az 1907/2006 rendelet 59. cikkének (5) bekezdésében előírt, a CTPHT azonosítására vonatkozó időszak során adott válasz. Az ECHA ebben rámutatott arra, hogy az anyagok jelöltlistájára való felvétel a legfontosabb mechanizmus a PBT és vPvB anyagok azonosítására. Egyébként ugyanezt a megfontolást tartalmazzák az ECHA munkacsoportjának azon összefoglalói, amelyeket 2009. január 21. és 22. között az anyagok jelöltlistájáról és a kockázatkezelési eszközök engedélyezéséről készítettek. Valamely anyag PBT vagy vPvB tulajdonságainak azonosítása tehát az uniós jog szabályainak alkalmazásán alapul, vagyis a jelen ügyben az 1907/2006 rendelet XIII. mellékletében foglalt kritériumok alkalmazásán. Következésképpen tekintettel arra, hogy a megtámadott határozatban a CTPHT PBT és vPvB tulajdonságait e kritériumok alkalmazásával határozták meg, e határozat miatt kell e tulajdonságokat és az ezekből eredő főbb veszélyeket a biztonsági adatlapon feltüntetni. A jelen esetben valamely anyagnak a 67/548 irányelvben foglalt szabályoknak megfelelően történő besorolásával megegyező esetről van szó, amely esetén e besorolás feltüntetésére vonatkozó kötelezettség és a biztonsági adatlapon szereplő, besorolt tulajdonságokból eredő főbb veszélyek egyértelműen következnek az 1907/2006 rendelet II. mellékletének 2. pontjából.
- 47 Ami az ECHA azon érvelését illeti, miszerint a szóban forgó anyag veszélyes jellege a belső tulajdonságaiból ered, amelyet a felpereseknek kellett volna értékelniük, és amelyről tudomással kellett volna bírniuk a megtámadott határozat elfogadása előtt, egyfelől meg kell jegyezni, hogy az ECHA a Vegyi Anyagok Európai Irodájának (ECB) egyik alcsoportján belül arra vonatkozóan folytatott megbeszélésekre hivatkozik, hogy a szóban forgó anyag teljesíti-e a PBT és a vPvB kritériumokat. Márpedig igaz ugyan, hogy az anyagból eredő veszélyek annak belső tulajdonságaiból fakadnak, e veszélyeket meghatározott jogszabályok alapján kell értékelni és meghatározni. Az említett alcsoportban folytatott megbeszélésekkel kapcsolatos fejtegetéseiben az ECHA nem jelöli meg azokat a jogszabályokat, amelyek az említett alcsoport számára lehetővé tették a PBT és vPvB tulajdonságok meghatározását. Az ECHA továbbá nem állítja azt, hogy ezen alcsoport következtetései kötelező jellegűek a felperesekre nézve. Ezzel szemben a felperesek arra hivatkoznak, hogy vitatták a CTPHT-re vonatkozó következtetéseket. Másfelől az ECHA azt állítja, hogy a felpereseknek értékelniük kellett volna a CTPHT belső tulajdonságait, és ezért tudomással kellett volna bírniuk ezen anyag PBT és vPvB tulajdonságairól. Márpedig – amint a dokumentációból kiderül, és amint a felperesek a tárgyaláson

megegyeztetették – a felperesek éppen a CTPHT PBT és vPvB tulajdonságait vitatják. A CTPHT-re vonatkozó értékelésükben nem jutottak arra a következtetésre, hogy ezen anyag PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkezik.

- 48 Ennélfogva a biztonsági adatlap 2. pontjára (a veszélyek azonosítása) tekintettel a CTPHT-nek az 1907/2006 rendelet 59. cikke szerint eljárás eredményeként PBT vagy vPvB tulajdonságai alapján különös aggodalomra okot adó anyagként való azonosítása olyan új információnak minősül, amely lehetővé teszi a felhasználók számára az emberi egészség és a munkahelyi biztonság védelmére, valamint a környezet védelmére irányuló szükséges intézkedések megtételét. Ez az azonosítás olyan, az 1907/2006 rendelet 31. cikke (9) bekezdésének a) pontja szerinti új információnak minősül tehát, amely hatással lehet a kockázatkezelési intézkedésekre, vagy új veszélyességi adatokra vonatkozik, így módon a felperesek kötelesek voltak az érintett biztonsági adatlapokat aktualizálni. Ebből következik, hogy a megtámadott határozat a felperesek jogi helyzetét érintő közvetlen hatásokat vált ki az ebben előírt kötelezettség folytán, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni a biztonsági adatlap 3. pontját (összetétel/az alkotórészekre vonatkozó információk) és 15. pontját (szabályozási információk) (a 15. ponttal kapcsolatban lásd a Törvényszék T-343/10. sz., Etimine et Etiproduits kontra ECHA ügyben 2011. szeptember 21-én hozott végzésének [EBHT 2011., II-6611. o.] 33–36. pontját és T-346/10. sz., Borax Europe kontra ECHA ügyben 2011. szeptember 21-én hozott végzésének [EBHT 2011., II-6629. o.] 34–37. pontját).
- 49 Másodszor, ami a felperesek azon érvét illeti, hogy a megtámadott határozat közvetlenül érinti őket, mivel az 1907/2006 rendelet 34. cikkének a) pontja jogi helyzetükre hatással van, meg kell jegyezni, hogy e rendelkezés szerint az anyag szállítói láncának valamennyi szereplője a szállítói láncban felfelé haladva a következő szereplővel vagy forgalmazóval a veszélyes tulajdonságokra vonatkozóan közli az új információkat, tekintet nélkül az érintett felhasználásokra.
- 50 Mivel a CTPHT-nek a megtámadott határozatban PBT vagy a vPvB tulajdonságai alapján különös aggodalomra okot adó anyagként való azonosítása a CTPHT veszélyes tulajdonságaival kapcsolatos új információkat tartalmazott (lásd a fenti 46–48. pont), ez megalapozza az 1907/2006 rendelet 34. cikkének a) pontjában szereplő tájékoztatási kötelezettséget. Ebből következik, hogy a megtámadott határozat a felperesek jogi helyzetét érintő közvetlen hatásokat vált ki az e rendelkezésben előírt kötelezettség folytán is.
- 51 Következésképpen a felpereseket közvetlenül érinti a megtámadott határozat. A jelen elfogadhatatlansági kifogást tehát el kell utasítani.

A végrehajtási intézkedéseket nem tartalmazó rendeleti jellegű jogi aktus fogalmáról és a felperesek személyes érintettségéről

- 52 Az ECHA arra hivatkozik, hogy a kereset elfogadhatatlan, mivel a megtámadott határozat nem az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktus, és mivel ezért a felpereseknek személyükben kellene érintettnek lenniük, ez a feltétel viszont nem teljesül.
- 53 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében a jelen megsemmisítés iránti kereset csak akkor fogadható el, ha a megtámadott határozat végrehajtási intézkedéseket nem tartalmazó rendeleti jellegű jogi aktus, vagy ha a felpereseket személyükben érinti a megtámadott határozat.
- 54 Azon kérdést illetően, hogy a megtámadott határozat az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül-e, az ECHA lényegében azt állítja, hogy az általa elfogadott jogi aktusok nem rendeleti jellegű aktusok. A szabályozási jogkör 1907/2006 rendelet alapján történő gyakorlását a Bizottság számára tartották fenn. Valamely anyag azonosítása továbbá mindössze előkészítő aktus a Bizottság azon esetleges jövőbeli döntése tekintetében, hogy felveszi ezt az anyagot e rendelet XIV. mellékletébe.

- 55 Elsőként, azon kérdéssel kapcsolatban, hogy a megtámadott határozat az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül-e, emlékeztetni kell arra, hogy a rendeleti jellegű jogi aktus e rendelkezés szerinti fogalmát akként kell értelmezni, hogy az valamennyi általános hatályú jogi aktusra vonatkozik, a jogalkotási aktusok kivételével (a Törvényszék T-262/10. sz., *Microban International és Microban (Europe) kontra Bizottság* ügyben 2011. október 25-én hozott ítéletének [EBHT 2011., II-7697. o.] 21. pontja).
- 56 A jelen ügyben meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozat általános hatályú annyiban, amennyiben objektíven meghatározott helyzetekre alkalmazandó, valamint általánosan és absztrakt módon meghatározható személycsoporttal, vagyis valamennyi, az 1907/2006 rendelet 31. cikke (9) bekezdése a) pontjának és 34. cikke a) pontjának hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személlyel szemben joghatásokat fejt ki.
- 57 Ezenfelül a megtámadott határozat nem minősül jogalkotási aktusnak, mivel azt nem az EUMSZ 289. cikk (1)–(3) bekezdése értelmében vett rendes jogalkotási eljárás keretében, és nem az e bekezdések értelmében vett különleges jogalkotási eljárás keretében fogadták el. A megtámadott határozat ugyanis az ECHA jogi aktusa, amelynek elfogadására az 1907/2006 rendelet 59. cikke alapján került sor (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-381/11. sz., *Eurofer kontra Bizottság* ügyben 2012. június 4-én hozott végzésének 44. pontját).
- 58 A megtámadott határozat tehát az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül.
- 59 Az ECHA állításával szemben az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése nem tartalmazza azt, hogy kizárólag a Bizottság rendelkezik az ilyen jogi aktus elfogadáshoz szükséges szabályozási jogkörrel. Az ECHA erre vonatkozó érvelését semmi nem támasztja alá az EUM-Szerződésben. Az EUMSZ 263. cikk első bekezdése ugyanis kifejezetten említi az Unió szervei vagy hivatalai által elfogadott, harmadik személyekre joghatással járó jogi aktusok jogszerűségének vizsgálatát. Az EUM-Szerződés megszövegezőinek tehát az volt a szándéka, hogy főszabály szerint az ECHA – mint az Unió hivatala – jogi aktusait is az uniós bíróság felülvizsgálata alá vesse.
- 60 Ezenfelül, az ECHA állításával szemben, ez utóbbinak az 1907/2006 rendelet 75. cikkének (1) bekezdése szerinti feladata – nevezetesen az 1907/2006 rendelet technikai, tudományos és adminisztratív feladatainak irányítása és egyes esetekben kivitelezése, valamint ezen feladatok uniós szintű összehangjának biztosítása – nem zárja ki a rendeleti jellegű jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatáskört. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az ECHA elismeri, hogy az általa elfogadott jogi aktusok – habár korlátozott mértékben – jogi kötelezettségeket alapozhatnak meg harmadik személyekkel szemben.
- 61 Egyébként az 1907/2006 rendelet 59. cikke szerinti azonosítási eljárásban két eljárás szerepel arra az esetre, amikor észrevételeket tesznek valamely anyag különös aggodalomra okot adó anyagként való javasolt azonosítására vonatkozóan. Az első eljárás szerint az ECHA a tagállami bizottsága elé terjeszti a dokumentációt, és az egyhangú megállapodást ér el az azonosítás tekintetében (az említett rendelet 59. cikkének (7) és (8) bekezdése). A második szerint a tagállami bizottságon belüli egyhangú megállapodás hiányában a szóban forgó anyag azonosítására vonatkozó határozatot a Bizottság hozza meg az 1907/2006 rendelet 133. cikkének (3) bekezdésében említett eljárással összhangban, amely rendelkezés a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat (HL L 184., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 124. o.) 5. cikkében foglalt szabályozási eljárásra hivatkozik (e rendelet 59. cikkének (9) bekezdése). E két eljárás összehasonlításából következik, hogy az első keretében a tagállami bizottság megállapodása megfelel a Bizottság által a második eljárásban meghozott, valamely anyag azonosítására irányuló határozatnak. Márpedig nem lehet azzal érvelni,

hogy míg a Bizottság részvételével meghozott határozat rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül, az ez utóbbi részvétele nélkül meghozott, ugyanolyan tartalmú és hatású határozat nem minősül ilyen aktusnak.

- 62 Igaz ugyan, hogy a Bizottság által az 1907/2006 rendelet 58. cikke alapján meghozott, valamely anyagnak az e rendelet XIV. mellékletébe való felvételére vonatkozó határozat súlyosabb jogkövetkezményekkel – nevezetesen az engedély nélküli forgalomba hozatal tilalmával – jár az anyag felhasználóira nézve, mint amelyek a megtámadott határozatból erednek, nevezetesen a tájékoztatási kötelezettség. Ez a megállapítás azonban nem jelentheti azt, hogy a megtámadott határozatból eredő jogkövetkezmények nem léteznek. Éppen ellenkezőleg, a megtámadott határozatból eredő tájékoztatási kötelezettség csak az egyik következménye az anyagokkal kapcsolatos kockázatok kezelésére vonatkozó azon felelősségnek, amelyet a szállítói lánc egészére alkalmazni kell, amint arra az 1907/2006 rendelet (56) preambulumbekézése rámutat. Ebből következik, hogy az ECHA ezzel kapcsolatos érvelését el kell utasítani.
- 63 Másodsorban azon kérdést illetően, hogy a megtámadott határozat tartalmaz-e végrehajtási intézkedéseket, meg kell jegyezni, hogy a szóban forgó anyagnak az 1907/2006 rendelet 59. cikke szerinti eljárás eredményeként különös aggodalomra okot adó anyagként való azonosítása anélkül alapozza meg a felperesek tájékoztatási kötelezettségeinek létrejöttét, hogy további intézkedésekre volna szükség (lásd a fenti 32. pontot). A megtámadott határozat tehát nem tartalmaz semmilyen végrehajtási intézkedést.
- 64 Különösen az engedélyezési eljárást követő szakasz, amely a jelöltanyagoknak az 1907/2006 rendelet XIV. mellékletébe – vagyis az engedélyköteles anyagok listájára – prioritási sorrendben történő felvételéből áll, nem minősül a megtámadott határozat végrehajtására irányuló intézkedésnek. Az azonosítási eljárás lezárása ugyanis olyan sajátos tájékoztatási kötelezettségeket alapoz meg, amelyek nem függenek az engedélyezési eljárás következő szakaszaitól.
- 65 Ebből következik, hogy a megtámadott határozat olyan rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül, amely nem tartalmaz végrehajtási intézkedéseket, ekképpen a jelen elfogadhatatlansági okot el kell utasítani anélkül, hogy a felperesek esetleges személyes érintettségét vizsgálni kellene.
- 66 A fentiekre tekintettel az elfogadhatatlansági kifogás nem megalapozott. A jelen kereset tehát elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 67 A felperesek három jogalapra hivatkoznak a jelen kereset alátámasztására. Ezek közül az elsőt az egyenlő bánásmód elvének megsértésére, a másodikat valamely anyagnak az összetevői alapján PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként történő azonosítását érintő esetleges értékelési hibára vagy esetleges téves jogalkalmazásra, a harmadikat pedig az arányosság elvének megsértésére alapítják.

Az első, az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított jogalapról

- 68 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a CTPHT különös aggodalomra okot adó anyagkénti azonosítása sérti az egyenlő bánásmód elvét. Ezen anyag vegyi anyag tartalma és a piaci versenyhelyzete folytán hasonló az antracént és más többgyűrűs aromás szénhidrogénekhez (a továbbiakban: PAH) tartalmazó más UVCB-anyagokhoz. Az ECHA azonban objektív igazolás nélkül csak a CTPHT-t azonosította különös aggodalomra okot adó anyagként, a többi anyagot nem.

- 69 Meg kell jegyezni, hogy az 1907/2006 rendelettel a jogalkotó létrehozta a vegyi anyagok regisztrálására, értékelésére és korlátozására vonatkozó rendszert, amelynek az említett rendelet (1) preambulumbekzdése értelmében célja többek között az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének, valamint az anyagok szabad mozgásának biztosítása, a versenyképesség és az innováció javítása mellett. Az 1907/2006 rendelet a VII. címében engedélyezési eljárást ír konkrétan elő. Az említett rendelet 55. cikke szerint ezen eljárás célja a belső piac megfelelő működésének biztosítása, valamint – egyidejűleg – a különös aggodalomra okot adó anyagok felhasználásából eredő kockázatok megfelelő ellenőrzésének és annak biztosítása, hogy ezeket az anyagokat fokozatosan megfelelő alternatív anyagokkal vagy technológiákkal helyettesítsék, amennyiben az gazdaságilag vagy műszakilag megvalósítható.
- 70 Az engedélyezési eljárás valamennyi anyagra alkalmazandó, amely teljesíti az 1907/2006 rendelet 57. cikkében szereplő kritériumokat. Az engedélyezési eljárás első szakasza a fenti cikkben szereplő anyagok azonosítása, amelyre több részből álló eljárást határoz meg az 1907/2006 rendelet 59. cikke. Az említett rendelet (77) preambulumbekzdése szerint végrehajthatósági és célszerűségi megfontolásokat tekintetbe véve, egyrészt a természetes vagy jogi személyek vonatkozásában, amelyeknek el kell készíteniük a kérelmeket és meg kell tenniük a megfelelő kockázatkezelési intézkedéseket, másrészt a hatóságok vonatkozásában, amelyeknek az engedélyezési kérelmeket fel kell dolgozniuk, egyidejűleg csak korlátozott számú anyagot szabad engedélyezési eljárás alá vonni. Az anyagok megválasztását illetően az 1907/2006 rendelet 59. cikkének (2) és (3) bekezdése előírja, hogy a Bizottságnak vagy az érintett tagállamnak kell azokat az anyagokat meghatározni, amelyek véleménye szerint teljesítik az említett rendelet 57. cikkében meghatározott kritériumokat. A jogalkotó tehát széles mérlegelési mozgásteret hagyott a Bizottságnak és a tagállamoknak, amely lehetővé teszi az 1907/2006 rendelet VII. címében szereplő, a különös aggodalomra okot adó anyagokra vonatkozó szabályok fokozatos végrehajtását.
- 71 A fentiekre tekintettel az 1907/2006 rendelet 59. cikkében szereplő azonosítási eljárás nem biztosít az ECHA számára semmilyen hatáskört az azonosítandó anyagok megválasztása tekintetében. Éppen ellenkezőleg, ha valamely tagállam, vagy – a Bizottság kérelmére – az ECHA dokumentációt készített valamely anyagra vonatkozóan, ez utóbbinak a fenti cikkben szereplő feltételeket tiszteletben tartva le kell folytatnia ezen anyag azonosítását.
- 72 A jelen ügyben az azonosítandó anyag megválasztása tekintetében tiszteletben tartották az 1907/2006 rendelet 59. cikkében szereplő azonosítási eljárást. Az iratokból ugyanis kiderül, hogy a CTPHT-t a Bizottság választotta ki, mivel úgy ítélte meg, hogy ez az anyag teljesíti az említett rendelet 57. cikkében foglalt kritériumokat. Ezenfelül valamely tagállam által kidolgozott, antracént vagy más PAH-t tartalmazó egyéb anyagokra vonatkozó dokumentáció benyújtása, vagy az ilyen dokumentáció készítése iránt a Bizottság által az ECHA-hoz intézett kérelem hiányában az ECHA nem azonosíthatja ezeket az egyéb anyagokat az 1907/2006 rendelet 59. cikke szerinti eljárásnak megfelelően anélkül, hogy ne lépné túl hatásköreit. Ebből következik, hogy az ECHA – azáltal, hogy a CTPHT-t, és nem az állítólagosan hasonló anyagokat azonosította különös aggodalomra okot adó anyagként – nem sértette meg az egyenlő bánásmód elvét.
- 73 A fentiekre tekintettel – mivel az 1907/2006 rendelet 59. cikke szerinti eljárás jogszerűségét a felperesek nem vitatták, és az ECHA tiszteletben tartotta ezt az eljárást – az első jogalapot el kell utasítani.
- A második, valamely anyagnak az összetevői alapján PBT vagy vPvB anyagkénti azonosítását érintő értékelési hibára vagy téves jogalkalmazásra alapított jogalapról
- 74 E jogalap négy kifogásból áll. Elsőként a felperesek megjegyzik, hogy az ECHA által a szóban forgó anyagra vonatkozóan készített dokumentáció nem tartja tiszteletben az 1907/2006 rendelet 59. cikkének (2) és (3) bekezdésében, valamint XIII. és XV. mellékletében foglalt követelményeket,

mivel nem magának az anyagnak az értékelésén alapul, hanem az összetevői tulajdonságainak az értékelésén. Másodsorban az 1907/2006 rendelet XIII. mellékletében nem szerepel azon szabály, miszerint valamely anyag PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként azonosítható, amennyiben ez az anyag PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező olyan összetevőt tartalmaz, amelynek koncentrációja 0,1% vagy nagyobb. Harmadsorban a szóban forgó anyag összetevőinek értékelése nem biztosított kellő alapot arra, hogy azt PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként azonosítsák, mivel az összetevőit nem azonosították külön-külön PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező összetevőkként. Negyedsorban a megtámadott határozat sérti a 0,1%-os határérték szabályát, mivel a CTPHT 0,1% alatti mértékben tartalmaz antracént, amely az egyetlen olyan összetevő, amelyet hivatalosan PBT tulajdonságokkal rendelkező anyagként azonosítottak.

- 75 Mivel az első és a második kifogás a CTPHT-nek a legalább 0,1%-os koncentrációban jelen lévő összetevői alapján PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként történő azonosítására vonatkozik, célszerűnek tűnik e kifogásokat együtt megvizsgálni.
- 76 Előzetesen ki kell emelni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlattal összhangban, mivel az uniós hatóságok, különösen a tudományos és technikai rend fölöttébb összetett tényeinek értékelésében, széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk tett intézkedések természete és terjedelme meghatározásának tekintetében, az uniós bíróság felülvizsgálatának annak vizsgálatára kell korlátozódnia, hogy az ilyen jogkör gyakorlása nem volt-e nyilvánvalóan hibás, vagy nem következett-e el hatáskörrel való visszaélést, illetve hogy e hatóságok nem lépték-e nyilvánvalóan túl a mérlegelési jogkörüket. E körülmények között az uniós bíróság nem helyettesítheti a saját, tudományos és technikai rendre vonatkozó ténybeli megállapításaival az uniós intézmények megállapításait, mivel az EUM-Szerződés kizárólag ez utóbbiakat hatalmazta fel e feladat elvégzésére (a Bíróság C-15/10. sz. Etimine-ügyben 2011. július 21-én hozott ítéletének [EBHT 2011., I-6681. o.] 60. pontja).
- 77 Mindazonáltal ki kell fejteni, hogy az uniós intézmények széles mérlegelési jogköre, amelynek gyakorlása csak korlátozott bírósági felülvizsgálat alá tartozik, nem kizárólag a meghozandó rendelkezések jellegére és hatályára vonatkozik, hanem bizonyos mértékig az alapvető tények megállapítására is. Az ilyen bírósági felülvizsgálat azonban, még ha annak korlátozott is a terjedelme, szükségessé teszi, hogy az uniós intézmények, amelyek a szóban forgó jogi aktus alkotói, bizonyíthassák az uniós Bíróság előtt, hogy a jogi aktust mérlegelési jogkörük tényleges gyakorlásával fogadták el, amely feltételezi az ezen aktus által szabályozni szándékozott helyzet valamennyi releváns tényének és körülményének figyelembevételét (a Bíróság C-343/09. sz. Afton Chemical ügyben 2010. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 2010., I-7023. o.] 33 és 34. pontja).

– Az első és második, a CTPHT-nek a legalább 0,1%-os koncentrációban jelen lévő összetevői alapján PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként történő azonosítására vonatkozó kifogásról

- 78 A felperesek kiemelik, hogy az ECHA által a CTPHT-re vonatkozóan készített dokumentáció nem tartja tiszteletben az 1907/2006 rendelet 59. cikkének (2) és (3) bekezdésében, valamint XIII. és XV. mellékletében foglalt követelményeket, mivel nem magának az anyagnak az értékelésén alapul, hanem az összetevői tulajdonságainak az értékelésén. Ezenfelül az 1907/2006 rendelet XIII. mellékletében nem szerepel – és ezért nem szolgálhat jogalként – azon szabály, miszerint valamely anyag PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként azonosítható, amennyiben ez az anyag PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező olyan összetevőt tartalmaz, amelynek koncentrációja 0,1% vagy nagyobb. A koncentrációs határérték e hiánya a jogalkotó szándékát tükrözi, mivel az 1907/2006 rendelet egyébként megállapít koncentrációs határértékeket, például többek között az említett rendelet 14. cikkében a kémiai biztonságnak értékelésére vonatkozóan. A megtámadott határozat – amennyiben a CTPHT legalább 0,1%-os koncentrációban jelen lévő összetevői tulajdonságainak értékelésén alapul – nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz.

- 79 A CTPHT különös aggodalomra okot adó anyagkénti azonosítására vonatkozó dokumentációból – amelyre vonatkozóan a tagállami bizottság egyhangú megállapodást ért el 2009. december 2-án – kiderül, hogy ezt az anyagot különös aggodalomra okot adó anyagként azonosították, amely teljesíti az ahhoz szükséges kritériumokat, hogy az 1907/2006 rendelet 57. cikkének d) és e) pontja értelmében PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként lehessen tekinteni az említett anyagban legalább 0,1%-os koncentrációban jelen lévő összetevőinek PBT és vPvB tulajdonságai miatt.
- 80 A CTPHT azonosítására vonatkozó dokumentáció 6. pontjából ugyanis kiderül, hogy mivel nem voltak információk magának az anyagnak a PBT és vPvB tulajdonságaira vonatkozóan, az értékelést a CTPHT legalább 0,1%-os koncentrációban jelen lévő PAH összetevőinek PBT és vPvB tulajdonságai alapján készítették el. E bizottság ezt követően megállapította, hogy e PAH összetevők közül hetet – nevezetesen a fluorantént, a pirént, a benz(a)antracént, a krizént, a benz(a)pirént, a benz(k)fluorantént és a benzo(ghi)perilént – úgy kell tekinteni, mint amelyek PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkeznek, továbbá a fenantrént úgy kell tekinteni, mint amely kizárólag vPvB tulajdonságokkal rendelkezik, az antracént pedig úgy, mint amely PBT tulajdonságokkal rendelkezik. Így arra a következtetésre jutott, hogy a CTPHT olyan anyag, amely legalább 5–10%-ban PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező PAH összetevőket tartalmaz.
- 81 Először is az 1907/2006 rendeletnek az e rendelet XV. mellékletével összefüggésben értelmezett 59. cikkének (2) és (3) bekezdésben szereplő eljárás állítólagos megsértését illetően elegendő megállapítani, hogy e rendelkezések dokumentáció elkészítését írják elő azon anyagra vonatkozóan, amelyre vonatkozóan úgy ítélik meg, hogy teljesíti az e rendelet 57. cikkben szereplő kritériumokat. Márpedig az ECHA által elkészített dokumentációnak, valamint a megtámadott határozatnak éppen az ugyanezen rendelet 3. cikkének 1. pontja szerinti anyag volt a tárgya, amelyre vonatkozóan úgy ítélték meg, hogy teljesíti az 1907/2006 rendelet 57. cikkben szereplő kritériumokat. AZ ECHA tehát nem sértette meg e rendelkezéseket.
- 82 Ezt követően, annak vizsgálata céljából, hogy nyilvánvalóan hibás-e az ECHA-nak a CTPHT PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként történő azonosítására vonatkozó megközelítésmódja, meg kell jegyezni, hogy valamely anyag PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagkénti azonosítására szolgáló kritériumokat az 1907/2006 rendelet XIII. melléklete határozza meg. Következésképpen – amint a felperesek azt kiemelik – e melléklet alkalmazandó változata szerint valamely anyag PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagkénti azonosítását illetően ezen anyagnak kell a szükséges kritériumokat teljesítenie ahhoz, hogy PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként lehessen tekinteni, ahogyan e kritériumokat az említett melléklet 1. és 2. szakasza meghatározza.
- 83 Mindazonáltal – mivel valamely anyag összetevői integráns részét képezik ezen anyagnak – nem állapítható meg egyszerűen az, hogy az ECHA nyilvánvaló értékelési hibát vétett, amikor úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó anyag PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkezik, mivel annak összetevői ilyen tulajdonságokkal rendelkeznek. Egy ilyen következtetés ugyanis nem veszi kellőképpen figyelembe az 1907/2006 rendelet által kitűzött célt, amelyet annak 1. cikkének (1) bekezdése mond ki, nevezetesen az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének – beleértve az anyagokkal kapcsolatos veszélyek felmérésénél az alternatív vizsgálati módszerek elősegítését is –, valamint az anyagok belső piaci szabad forgalmának biztosítását, a versenyképesség és az innováció erősítésével egyidejűleg. Még ha az 1907/2006 rendelet XIII. melléklete jelen ügyben alkalmazandó változatának szövege kifejezetten nem is tartalmazza azt, hogy a PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagok azonosítása során figyelembe kell venni az anyag releváns összetevőinek PBT vagy vPvB tulajdonságait is, nem zárja ki ezt a megközelítésmódot. Nem tekinthető azonban úgy, hogy pusztán azért, mert valamely anyag összetevője bizonyos tulajdonságokkal rendelkezik, az anyag is rendelkezik ezekkel, hanem meg kell vizsgálni az ilyen összetevő jelenlétének arányát és kémiai hatásait (lásd ebben az értelemben a Bíróság 187/84. sz. Caldana-ügyben 1985. szeptember 26-án hozott ítéletének [EBHT 1985., 3013. o.] 17. pontját).

- 84 A felperesek állításával szemben az 1907/2006 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének f) pontja nem tükrözi a jogalkotó arra irányuló szándékát, hogy kizárólag az e cikkben foglalt kémiai biztonság értékelése keretében minimalizálja a valamely anyag PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező összetevőikhez kapcsolódó kockázatokat. Ugyanis egyfelől az ilyen szándék nem következik sem e rendelkezés szövegéből, sem pedig az 1907/2006 rendelet e rendelkezéssel összefüggő preambulumbekendéseiből. Másfelől az említett rendelet 14. cikke (2) bekezdésének f) pontja az anyagoknak az e rendelet II. címében szereplő regisztrálási eljárásába tartozik, amely főszabály szerint az ugyanezen rendelet 6. és 7. cikkében szereplő, önmagában, keverékben vagy árucikkben előforduló minden anyagra vonatkozik. Amint az 1907/2006 rendelet (69) preambulumbekendéséből következik, a jogalkotó különös figyelmet kívánt fordítani az említett rendelet 59. cikkében foglalt azonosítási eljárásban szereplő különös aggodalomra okot adó anyagokra.
- 85 A jelen esetben emlékeztetni kell arra, hogy a CTPHT az UVCB-anyagok közé tartozik, amelyek szerkezete ismeretlen vagy összetétele változó. Az UVCB-anyagok a multikomponens anyagok közé tartoznak, vagyis az olyan anyagok közé, amelyek több különböző összetevőből állnak. Az 1907/2006 rendelet XIII. melléklete nem ír elő különös szabályokat az UVCB-anyagok PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagokkénti azonosítására.
- 86 Az ECHA álláspontja szerint azon megközelítésmód, miszerint valamely UVCB-anyag PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként azonosítható, mivel az összetevőit PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagokként azonosították, egyfelől az uniós jogszabályokban elismert elven nyugvó szilárd gyakorlaton, másfelől tudományos indokokon alapul. Ami a 0,1%-os határérték – mint a szóban forgó anyagnak az összetevői alapján történő azonosítását eredményező tényező – alkalmazását illeti, ez uniós jogszabályokon alapul.
- 87 Elsőként ami az uniós jogszabályokban elismert elven nyugvó szilárd gyakorlatra vonatkozó érvelést illeti, meg kell jegyezni, hogy igaz ugyan, hogy az 1272/2008 rendelet (75) preambulumbekendéséből és 53. cikkének (2) bekezdéséből következik, hogy e rendelet nem a PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagok osztályozására és címkézésére vonatkozik, hanem a rákkeltő, mutagén és toxikus anyagok osztályozására és címkézésére, az említett rendelet 10. cikkének (1) bekezdéséből mindazonáltal az következik, hogy a jogalkotó elismerte azt az elvet, miszerint valamely, bizonyos tulajdonságokkal rendelkező és egy másik anyagban jelen lévő anyag ez utóbbi anyag e tulajdonságokkal rendelkezőkénti osztályozását eredményezheti. Az 1272/2008 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének első albekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy az egyedi koncentrációs határérték és az általános koncentrációs határérték egy anyaghoz rendelt olyan határértéket jelent, amelynél vagy amely felett az anyagnak egy másik anyagban vagy keverékben azonosított szennyező anyagként, adalékként vagy egyedi összetevőként való jelenléte az anyagnak vagy keveréknek veszélyesként való osztályozását eredményezi.
- 88 Ezen elvnek valamely anyag különös aggodalomra okot adó anyagkénti azonosítására vonatkozó eljárásra való alkalmazhatóságát több tényező is megerősíti. Egyfelől az 1907/2006 rendelet 57. cikke az anyagoknak az anyagok jelöltlistájára való felvétel vizsgálata keretében ugyanazon a szinten helyezi el a PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagokat, mint a rákkeltő, mutagén és toxikus anyagokat. A fenti elv alkalmazhatóságát másfelől megerősíti az 1907/2006 rendelet 56. cikke (6) bekezdésének a) pontja. Ez utóbbi szerint lényegében az engedélyköteles anyag forgalombahozatali tilalmát nem kell alkalmazni a fenti rendelet 57. cikkének d)–f) pontjában említett anyagok azon felhasználására, amikor azok 0,1 tömegszázaléknál kisebb koncentrációban vannak jelen valamely keverékekben. E rendelkezés természetesen a keverékekre alkalmazandó, és nem önmagában egy anyagra. Mindazonáltal valamely anyagnak az összetevői tulajdonságai alapján történő osztályozása hasonlóan tűnik valamely keveréknek az alapanyagai tulajdonságai alapján történő osztályozásához. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a felperesek – azon állításuk alátámasztására, miszerint a jogalkotó szándéka arra irányult, hogy kizárólag az e cikkben szereplő kémiai biztonság értékelése keretében minimalizálja valamely anyag PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező összetevőikhez kapcsolódó

kockázatokat – egy olyan rendelkezésre is hivatkoznak, amely nem valamely anyag összetevőire vonatkozik, hanem valamely keverékben található anyagokra, nevezetesen az 1907/2006 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének f) pontjára (lásd a fenti 84. pontot).

- 89 Az ECHA másodsorban tudományos indokokra alapozza a megközelítésmódját.
- 90 Egyfelől valamely UVCB-anyagot az összetevői alapján kell értékelni, mert a környezetbe való felszabadulásuk után az ilyen anyag egyes összetevői önálló anyagként viselkednek. A szóban forgó anyagokból felhasználásuk – például kezeléskor a melegítés vagy vízzel való érintkezéskor a likváció – során több különböző, PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező PAH szabadul fel.
- 91 Másfelől, noha bizonyos különleges esetekben lehetséges az UVCB-anyagok egészében történő vizsgálata, ez az eljárás nem jár jelentős eredményekkel ezen anyagok nagy többségénél, így a CTPHT-nél sem. Az esetek ezen többségében csak a releváns összetevői tulajdonságainak értékelése alapján lehetséges valamely anyag tulajdonságainak a megismerése. Az ezen anyagok belső tulajdonságainak meghatározására szolgáló, rendelkezésre álló vizsgálati módszerek többsége csupán az egy fő összetevőből álló anyagok vizsgálatára megfelelő. Ami ugyanis az UVCB-anyagok tartósságát illeti, ez nem becsülhető meg általánosságban a biológiai lebomlásra vonatkozó vizsgálati módszerek segítségével, amelyek az összefoglaló paramétereket mérik fel, mivel ezek a vizsgálatok az anyag egészének a tulajdonságaira irányulnak, azonban nem szolgálnak információkkal az összetevőiről. Ennélfogva, feltételezve akár azt, hogy az ilyen vizsgálat során az anyag egészében biológiailag könnyen lebomlónak bizonyul, nem zárható ki, hogy az anyagban biológiailag nem lebomló összetevők vannak esetlegesen jelen. Az ECHA szerint hasonló nehézségeket tapasztaltak bizonyos UVCB-anyagokra vonatkozó bioakkumulációs és toxicitási vizsgálatok során. Az ilyen anyag fizikai szerkezete jelentős mértékben akadályozhatja az összetevői felszabadulását, ha a vizsgálat magára az anyagra irányul. Következésképpen, ami a bioakkumulációra és a toxicitásra irányuló vizsgálatokat illeti, a vizsgált szervezetekben nem tapasztalható akkumuláció és toxicitás a vizsgálatok során, azonban a valóságban a PAH-összetevők bizonyos idő elteltével felszabadulhatnak a környezetbe.
- 92 A felperesek által megfogalmazott, e tudományos megfontolásokkal kapcsolatos kritikák nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy az ECHA által előadott tudományos indokok nyilvánvalóan hibásak.
- 93 Ugyanis, elsőként, a felperesek azon érvelését illetően, miszerint azt, hogy valamely anyag összetevőire bomolhat, a kémiai biztonsági értékelés során vizsgálták, amelyet az 1907/2006 rendelet 14. cikkének megfelelően az anyag regisztráláskor kell elvégezni, ez nem áll ellentmondásban az ECHA értékelésével, hanem mindössze azt mutatja, hogy a bomlást adott esetben szintén figyelembe kell venni az 1907/2006 rendeletben szereplő más eljárás keretében (lásd e tekintetben továbbá a fenti 84. pontot).
- 94 Másodsorban, a likvációra vonatkozó azon érvelést illetően, miszerint minden, rövid távú és krónikus hatásokat vizsgáló kísérlet megerősítette, hogy a PAH-ok a makromolekuláris anyagban rekednek, és nem okoznak toxikus hatásokat például vízzel való érintkezéskor, meg kell állapítani, hogy ennek alátámasztására a felperesek három tudományos vizsgálat említésére szorítkoznak, anélkül hogy azokat csatolták volna az iratokhoz. Ezen az alapon nem vonható le az a következtetés, hogy az ECHA ezzel ellentétes következtetése nyilvánvalóan hibás.
- 95 Harmadsorban, a felperesek azon érvelését illetően, miszerint – az ECHA állításával szemben – az UVCB-re a vizsgálati módszerek többsége alkalmazható, vagy amennyiben a létező módszerek nem megfelelőek, a bizonyítékok súlyának mérlegelésén alapuló megközelítésmód alkalmazható, ezt egyáltalán nem támasztják alá tudományos adatok, és nem elegendő az ECHA által követett megközelítésmód – nyilvánvalóan hibásként való – elutasításához.

- 96 Harmadikként, ami a 0,1%-os határértéknek a szóban forgó anyag összetevői alapján történő azonosítását eredményező tényezőkénti alkalmazását illeti, a felperesek arra hivatkoznak, hogy – bár nem vitatják általánosságban az ilyen határérték alkalmazását – a 0,1%-os határértékre vonatkozó kritérium nem szerepel az 1907/2006 rendelet XIII. mellékletében. Ezenfelül azt állítják, hogy igaz ugyan, hogy vannak olyan jogi aktusok, amelyek olyan hivatkozást tartalmaznak a 0,1%-os értékre, mint amely bizonyos esetekben azon határértéket jelöli, amelyen túl a veszély osztályozása alkalmazandó, e határérték a veszélytől függően 0,1%-tól 1%-ig terjedhet.
- 97 Márpedig ugyan igaz, hogy az 1907/2006 rendelet XIII. melléklete semmilyen koncentrációs határértéket nem ír elő, meg kell jegyezni, hogy az ilyen határérték – mint a szóban forgó anyagnak az összetevői alapján történő azonosítását eredményező tényező – alkalmazása nem követeli meg, hogy e határértéket pontosan meghatározza e melléklet.
- 98 Ezenfelül az 1907/2006 rendeletről következik, hogy a 0,1%-os határértéket az uniós jogalkotó néhány alkalommal alkalmazta valamely keveréknek az abban lévő anyagok alapján történő osztályozására. Az 1907/2006 rendelet 31. cikke (3) bekezdésének b) pontja tájékoztatási kötelezettséget ír elő valamely keverék szállítói számára, ha az 0,1%-ban vagy nagyobb koncentrációban az említett rendelet XIII. mellékletében szereplő kritériumokkal összhangban PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagot tartalmaz. Ezenfelül e rendelet 14. cikke (2) bekezdésének f) pontja előírja a vállalkozás számára a keverék kémiai biztonsági értékelésének benyújtását, amennyiben a keverékben lévő és az ugyanezen rendelet XIII. mellékletében szereplő kritériumoknak megfelelő anyag koncentrációjának határa 0,1% vagy annál nagyobb. Az 1907/2006 rendelet 56. cikkének (6) bekezdése továbbá úgy rendelkezik, hogy az engedélyezési kötelezettséget többek között nem kell alkalmazni az említett rendelet 57. cikkének d) és e) pontjában szereplő kritériumokat teljesítő anyagok azon felhasználására, amikor azok 0,1 tömegszázaléknál kisebb koncentrációban vannak jelen a keverékekben.
- 99 Mivel az anyagnak az összetevői tulajdonságai alapján történő osztályozása hasonlóan tűnik a keveréknek az alapanyagai tulajdonságai alapján történő osztályozásához (lásd a fenti 88. pontot), és mivel a felperesek nem vitatják a 0,1%-os határérték alkalmazását általában, nem vonható le az a következtetés, hogy a megtámadott határozat nyilvánvalóan hibás a tekintetben, hogy a 0,1%-os határértéket a szóban forgó anyagnak az összetevői alapján történő azonosítását eredményező tényezőként alkalmazza.
- 100 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a CTPHT-t nem pusztán azért azonosították PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként, mert ezen anyag egyik összetevője bizonyos PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkezik, hanem figyelembe vették az ilyen összetevő jelenlétének arányát és kémiai hatásait is (lásd a fenti 83. pontot). A felperesek azon érvelése, hogy a CTPHT-t a legalább 0,1%-os koncentrációban jelen lévő összetevői alapján azonosították PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként, nem bizonyítja, hogy a megtámadott határozat nyilvánvalóan hibás.
- 101 Az első és a második kifogást tehát el kell utasítani.
- A harmadik, a szóban forgó anyag összetevőinek PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező összetevőkénti azonosítására vonatkozó kifogásról
- 102 A felperesek lényegében megjegyzik, hogy a szóban forgó anyag összetevőinek értékelése nem minősült elegendő alapnak ahhoz, hogy PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként azonosítsák, mivel az ECHA külön határozata nem azonosította az összetevőit külön-külön PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként az e célból lefolytatott alapos vizsgálat alapján.

- 103 Emlékeztetőül, a CTPHT-t PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként azonosították, mivel az összetevői közül hetet úgy kell tekinteni, mint amelyek PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkeznek, és mivel a fenantrén nevű összetevőjét úgy kell tekinteni, mint amely vPvB tulajdonságokkal rendelkezik, az antracén nevű összetevőjét pedig mint amely PBT tulajdonságokkal rendelkezik (lásd a fenti 80. pontot).
- 104 Elsőként az a kérdés merül fel, hogy a szóban forgó anyagnak az összetevői PBT és vPvB tulajdonságai alapján PBT és vPvB tulajdonságai miatt különös aggodalomra okot adó anyagkénti azonosítása megköveteli-e azt, hogy magukat az összetevőit előzetesen PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagokként azonosítsa az ECHA külön határozata. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az 1907/2006 rendelet 57. cikkének d) és e) pontja, valamint 59. cikke mindössze azt írja elő, hogy az említett rendelet XIII. mellékletében szereplő feltételeknek kell teljesülniük. Egyébként az 1907/2006 rendelet 59. cikke szerinti, a CTPHT érintett összetevőinek PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező összetevőkénti, önálló módon történő azonosítására irányuló eljárás végrehajtása nem képvisel semmilyen hozzáadott értéket a szóban forgó anyagnak az összetevői PBT és vPvB tulajdonságai alapján PBT és vPvB tulajdonságai miatt különös aggodalomra okot adó anyagkénti azonosításához képest. Az említett rendelet XV. mellékletének megfelelően elkészített, a szóban forgó anyagra vonatkozó dokumentációban ugyanis szintén össze kellett hasonlítani a rendelkezésre álló információkat az ugyanezen rendelet XIII. mellékletében szereplő kritériumokkal. A felperesek ezzel kapcsolatos érvelését tehát el kell utasítani.
- 105 Másodsorban a felperesek vitatják, hogy a szóban forgó, antracénon kívüli összetevők PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkező összetevőkkénti azonosításának alapos értékelésen kellene alapulnia. Ami az antracént illeti, nem vitatott, hogy különös aggodalomra okot adó anyagként azonosították a PBT tulajdonságai alapján. A fenti 76. és 77. pontban említett ítélkezési gyakorlat értelmében meg kell tehát vizsgálni, hogy a megtámadott határozat nyilvánvalóan hibás-e ebben a tekintetben.
- 106 A felperesek érvelésük alátámasztására a nagy olajipari vállalatok azon csoportja által megfogalmazott észrevételekre támaszkodnak, amely kutatásokat folytatott az olajiparral kapcsolatos környezetvédelmi kérdésekre vonatkozóan a szóban forgó anyagra vonatkozó, az 1907/2006 rendelet XV. mellékletének megfelelően elkészített dokumentációval kapcsolatos konzultáció időszakában. Ezen észrevételekhez egy tizenöt PAH bioakkumulációját jellemző sajátosságokat elemző jelentést csatoltak. Ez utóbbiak szerint, mivel az ECB illetékes alcsoportja nem jutott megállapodásra ezen összetevők PBT vagy vPvB tulajdonságaira vonatkozóan, az említett rendelet XV. mellékletének megfelelően elkészített dokumentációban korai és célszerűtlen végleges következtetéseket levonni ezzel kapcsolatban. Az említett jelentés szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztják alá az e dokumentációban szereplő, azon előzetes általános következtetéseket, miszerint ezen összetevők teljesítik a bioakkumuláció és a nagyfokú bioakkumuláció kritériumát, mivel megbízható laboratóriumi adatok csak ezen összetevők esetleges gyenge bioakkumulációját bizonyítják.
- 107 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a felperesek érvelése lényegében az 1907/2006 rendelet 59. cikkének (4) bekezdésében előírt eljárásban készített észrevételek és jelentés benyújtására való hivatkozásra szorítkozik. A CTPHT-t az említett rendelet 59. cikke (8) bekezdésének megfelelően az ECHA által készített és a tagállami bizottság által 2009. december 2-án jóváhagyott dokumentáció alapján azonosították különös aggodalomra okot adó anyagként. E dokumentáció 6. pontja részletesen értékeli a szóban forgó anyag releváns összetevőinek PBT és vPvB tulajdonságait. A fentiekre tekintettel egyfelől az arra való általános hivatkozás, hogy az ECB illetékes alcsoportja – amely egyébként már nem létezik az 1907/2006 rendelet rendszerében – nem jutott megállapodásra a szóban forgó összetevők PBT és vPvB tulajdonságait illetően, másfelől a bizonyítékok állítólagos elégtelenségére való általános hivatkozás annak megjelölése nélkül, hogy az említett dokumentációban melyik elemzés helytelen, nem elegendő azon következtetés levonásához, hogy a megtámadott határozat nyilvánvalóan hibás.
- 108 Ebből következik, hogy a harmadik kifogást el kell utasítani.

– A negyedik, a CTPHT-ben lévő antracénkoncentrációra vonatkozó kifogásról

- 109 A felperesek megjegyzik, hogy a 0,1%-os határérték szabályát nem tartotta be a megtámadott határozat, mivel a CTPHT 0,1% alatti koncentrációban tartalmaz antracént, amely az egyetlen olyan összetevő, amelyet hivatalosan PBT tulajdonságokkal rendelkező anyagként azonosítottak. Az ECHA állításaival szemben a CTPHT-re vonatkozóan leggyakrabban használt leírás nem tartalmaz 0,1%-nál több antracént.
- 110 E tekintetben elegendő arra emlékeztetni, hogy a CTPHT-t többek között azért azonosították PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező anyagként, mert a releváns összetevői közül hetet PBT és vPvB tulajdonságokkal rendelkező összetevőnek kell tekinteni (lásd a fenti 80. pontot). Következésképpen feltételezve akár, hogy a CTPHT-ben lévő antracénkoncentráció nem 0,1% vagy annál nem nagyobb, a tagállami bizottság által jóváhagyott, a CTPHT-re vonatkozó dokumentációból kiderül, hogy hét másik összetevője 0,1%-os vagy annál nagyobb koncentrációban van jelen. Így a felperesek ezzel ellentétes érvelése a jelen jogalap harmadik kifogása keretében elutasításra került (lásd a fenti 105–107. pontot).
- 111 Következésképpen a negyedik kifogást is el kell utasítani.
- 112 Ebből következik, hogy a második jogalapot egészében el kell utasítani.

A harmadik, az arányosság elvének megsértésre alapított jogalapról

- 113 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozat nem tartja tiszteletben az arányosság elvét. E határozat nem alkalmas az 1907/2006 rendelet célkitűzéseinek, nevezetesen az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének a biztosítására. A felperesek e tekintetben megjegyzik, hogy a CTPHT helyettesítésére használható anyagok szintén PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkeznek. A felperesek szerint az ECHA más alkalmas és kevésbé korlátozó intézkedéseket hozhatott volna, nevezetesen elrendelhetette volna kockázatkezelési intézkedések alkalmazását a felperesek által az 1907/2006 rendelet 14. cikke alapján készített regisztrációs dokumentációban szereplő kémiai biztonsági értékelés alapján, vagy a szóban forgó anyaggal kapcsolatos korlátozásokra vonatkozó dokumentáció benyújtását e rendelet VIII. címe alapján.
- 114 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jog általános elvei közé tartozó arányosság elve megköveteli, hogy az uniós jogi aktusok ne lépjenek túl azt a mértéket, amely alkalmas és szükséges a szóban forgó szabályozás által elérni kívánt jogszerű célok megvalósításához, így amikor több alkalmas intézkedés közül lehet választani, a legkevésbé kényszerítőt kell igénybe venni, és az okozott hátrányok nem lehetnek túlzottak az elérni kívánt célokhoz képest (lásd a fenti 76. pontban hivatkozott Etimine-ügyben hozott ítélet 124. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 115 Az előző pontban említett feltételek bírósági felülvizsgálatával kapcsolatban széles mérlegelési jogkört kell elismerni az ECHA számára azon a területen, amely részéről politikai, gazdasági és szociális jellegű választást követel meg, és amelyen belül összetett értékelést kell elvégeznie. Csupán az e területen meghozott intézkedésnek a jogalkotó által elérni kívánt céllal kapcsolatos nyilvánvalóan alkalmatlan jellege lehet kihatással az ilyen intézkedés jogszerűségére (lásd ebben az értelemben a fenti 76. pontban hivatkozott Etimine-ügyben hozott ítélet 125. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 116 A jelen ügyben az 1907/2006 rendelet 1. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy a rendelet célja az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének – beleértve az anyagokkal kapcsolatos veszélyek felmérésénél az alternatív vizsgálati módszerek elősegítését is –, valamint az anyagok belső piaci szabad forgalmának biztosítása, a versenyképesség és az innováció erősítésével egyidejűleg. E rendelet (16) preambulumbekkezdésére tekintettel meg kell állapítani, hogy a jogalkotó legfontosabb célként e három célkitűzés közül az elsőt, vagyis az emberi egészség és a környezet magas szintű

védelmét jelölte meg (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-558/07. sz., S. P. C. M. és társai ügyben 2009. július 7-én hozott ítéletének [EBHT 2009., I-5783. o.] 45. pontját). Ami konkrétan az engedélyezési eljárás célját illeti, az említett rendelet 55. cikke előírja, hogy annak célja a belső piac megfelelő működésének biztosítása, valamint – egyidejűleg – a különös aggodalomra okot adó anyagok felhasználásából eredő kockázatok megfelelő ellenőrzésének és annak biztosítása, hogy ezeket az anyagokat fokozatosan megfelelő alternatív anyagokkal vagy technológiákkal helyettesítsék, amennyiben az gazdaságilag vagy műszakilag megvalósítható.

- 117 Elsőként, a felperesek azon érvét illetően, miszerint a megtámadott határozat nem alkalmas az 1907/2006 rendelet célkitűzéseinek megvalósítására, emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozat a CTPHT-nek az említett rendelet 59. cikkében szereplő eljárás eredményeként különös aggodalomra okot adó anyagkénti azonosítására vonatkozik. Amennyiben valamely anyagot különös aggodalomra okot adó anyagként azonosítanak, a gazdasági szereplőket tájékoztatási kötelezettségek terhelik (lásd a fenti 32. pontot).
- 118 Az emberi egészség és a környezet védelmének célkitűzését illetően mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy valamely anyag különös aggodalomra okot adó anyagkénti azonosításának célja, hogy a nyilvánosság és szakemberek jobb tájékoztatást kapjanak a felmerülő kockázatokról és veszélyekről, ebből következően pedig az azonosítást e védelmet javító intézkedésnek kell tekinteni (lásd ebben az értelemben a fenti 116. pontban hivatkozott S. P. C. M. és társai ügyben hozott ítélet 49. pontját).
- 119 Ami konkrétan a felperesek azon érvelését illeti, miszerint a megtámadott határozat e tekintetben alkalmatlan, mivel a szóban forgó anyag helyettesítésére használható anyagok szintén PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkeznek, meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozat nem eredményezi a CTPHT forgalomba hozatalának tilalmát, amely az érintett gazdasági szereplőket alternatív anyagok használatára kényszerítené. Ilyen következmény egyedül az 1907/2006 rendelet 56. cikke értelmében az e rendelet XIV. mellékletébe, vagyis az engedélyköteles anyagok listájára felvett anyagokra vonatkozóan érvényesül. Ezenfelül, habár e rendelet 59. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az azonosítási eljárást az ugyanezen rendelet XIV. mellékletébe való későbbi felvétel céljából kell alkalmazni, az 1907/2006 rendelet 58. cikkében szereplő eljárásból erre tekintettel az következik, hogy valamely anyagnak az anyagok jelöltlistájára való felvétele nem eredményezi automatikusan az e rendelet XIV. mellékletére való felvételét. Ugyanezen rendelet 58. cikkének (1) és (3) bekezdésének megfelelően ugyanis az ECHA a tagállami bizottság véleményét figyelembe véve ajánlást tesz az e mellékletben feltüntetendő elsőbbségi anyagokról, és többek között pontosítja az engedélyezési követelmény alól mentesülő felhasználásokat vagy felhasználási kategóriákat. Valamely anyag csak a Bizottságnak az ezen anyagnak az említett XIV. mellékletbe való felvételre vonatkozó határozatát követően lehet engedélyköteles.
- 120 Egyébként az 1907/2006 rendelet olyan eljárást ír elő a különös aggodalomra okot adó anyagok azonosítására, amely ezen anyagok fokozatos engedélyezési eljárás alá vonását célozza. Az említett rendelet (77) preambulumbekkezdése ezzel kapcsolatban kimondja, hogy végrehajthatósági és célszerűségi megfontolásokat tekintetbe véve, egyrészt a természetes vagy jogi személyek vonatkozásában, amelyeknek el kell készíteniük a kérelmeket és meg kell tenniük a megfelelő kockázatkezelési intézkedéseket, másrészt a hatóságok vonatkozásában, amelyeknek az engedélyezési kérelmeket fel kell dolgozniuk, egyidejűleg csak korlátozott számú anyagot szabad engedélyezési eljárás alá vonni. Ennélfogva e fokozatos megközelítés keretében nem kizárt, hogy a felperesek által említett alternatív anyagok szintén az 1907/2006 rendelet 59. cikkében foglalt azonosítási eljárás hatálya alá kerülnek.
- 121 Következésképpen a felpereseknek a megtámadott határozat állítólagosan alkalmatlan jellegére vonatkozó érvelését el kell utasítani.

- 122 Másodsorban a felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozat túllépi azokat a határokat, amelyek a kitűzött célok eléréséhez szükségesek, mivel kockázatkezelő intézkedések alkalmazása vagy az 1907/2006 rendelet e rendelet XV. mellékletének megfelelően a szóban forgó anyaggal kapcsolatos korlátozásokra vonatkozó dokumentáció benyújtása szintén biztosítaná az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmét, azonban kevésbé lenne kényszerítő jellegű.
- 123 Elsőként, ami a kockázatkezelési intézkedéseket illeti, a felperesek az 1907/2006 rendelet 14. cikkében szereplő kötelezettségekre hivatkoznak. E rendelkezés (1) bekezdése értelmében a szóban forgó anyagra vonatkozóan kötelesek kémiai biztonsági értékelést végezni és e biztonságról jelentést készíteni. E cikk (3) bekezdésének d) pontja szerint a kémiai biztonsági értékelés tartalmazza a szóban forgó anyag PBT és vPvB tulajdonságainak értékelését is. Ha ez az értékelés arra a megállapításra jut, hogy valamely anyag PBT vagy vPvB tulajdonságokkal rendelkezik, a felpereseknek értékelniük kell és fel kell becsülniük az expozíciót, valamint jellemezniük kell a kockázatokat az azonosított felhasználásokra vonatkozóan ugyanezen cikk (4) bekezdésének megfelelően. Ezenfelül az 1907/2006 rendelet 14. cikkének (6) bekezdése alapján a felperesek kötelesek a kockázatok megfelelő ellenőrzése érdekében megfelelő intézkedéseket meghatározni és alkalmazni. Mivel ez az értékelés még nem állt rendelkezésre abban az időpontban, amikor a megtámadott határozat a szóban forgó anyagot különös aggodalomra okot adó anyagként azonosította, az ECHA határozhatott volna úgy, hogy a kémiai biztonsági jelentés és a javasolt kockázatkezelési intézkedések megvizsgálása céljából megvárja annak benyújtását, ahelyett hogy a szóban forgó anyagot különös aggodalomra okot adó anyagként azonosította.
- 124 Márpedig egyáltalán nem következik az 1907/2006 rendeletből, hogy a jogalkotó az említett rendelet 59. cikkének megfelelően lefolytatott azonosítási eljárást – amely valamely anyagnak az e rendelet VII. címében szereplő engedélyezésére vonatkozó eljárás része – az ugyanezen rendelet II. címében foglalt regisztrálási eljárás alá rendelve, amely alá tartoznak az e rendelet 14. cikkében szereplő kötelezettségek. Igaz ugyan, hogy e kötelezettségek arra is szolgálnak, hogy a nyilvánosság és szakemberek jobb tájékoztatást kapjanak az anyag kockázatairól és veszélyeiről. Azonban, mivel a regisztrált anyagoknak szabadon kell tudniuk mozogni a belső piacon, amint az az 1907/2006 rendelet (19) preambulumbekkezdéséből következik, az engedélyezési eljárás – amelynek része az említett rendelet 59. cikkében szereplő azonosítási eljárás – célja többek között az, hogy a különös aggodalomra okot adó anyagokat fokozatosan megfelelő alternatív anyagokkal vagy technológiákkal helyettesítsék, amennyiben az gazdaságilag vagy műszakilag megvalósítható (lásd a fenti 116. pontot). Ezenfelül, amint az 1907/2006 rendelet (69) preambulumbekkezdéséből következik, a jogalkotó különös figyelmet kívánt fordítani a különös aggodalomra okot adó anyagokra.
- 125 Következésképpen a felperesek állításával szemben az 1907/2006 rendelet 14. cikkének (6) bekezdése alapján javasolt kockázatkezelési intézkedések nem minősülnek az említett rendelet által a különös aggodalomra okot adó anyagok kezelésével kapcsolatban kitűzött célok elérésére alkalmas intézkedéseknek, és ezért a jelen esetben nincsenek kevésbé kényszerítő intézkedések.
- 126 Végül a felperesek azon érvét illetően, miszerint az ECHA – mielőtt különös aggodalomra okot adó anyagként azonosította a CTPHT-t – megvárhatta volna a szóban forgó anyag regisztrálására vonatkozó, a kémiai biztonsági értékelést tartalmazó dokumentáció benyújtását, mivel az ilyen dokumentáció minősül a legjobb információforrásnak, elegendő megállapítani, hogy erre az azonosításra a szóban forgó anyagra vonatkozó, a tagállami bizottság által egyhangúlag jóváhagyott dokumentáció alapján került sor (lásd a fenti 79. pontot). E bizottság nem állapította meg az adatok érvényességére és relevanciájára vonatkozó információk hiányát. Ezenfelül, mivel az 1907/2006 rendelet 23. cikkének (1) bekezdése értelmében a szóban forgó anyag regisztrálását csak 2010. december 1-jéig kellett kötelezően elvégezni, tehát két és fél évvel azután, amikor e rendelet 141. cikke (2) bekezdésének megfelelően az engedélyezési eljárást alkalmazni kellett, vagyis 2008. június 1-jét követően, a szóban forgó regisztrálási dokumentáció benyújtásának bevárására vonatkozó állítólagos kötelezettség veszélyeztette volna az 1907/2006 rendelet hatékonyságát.

- 127 Másodsorban, a korlátozó intézkedéseket illetően a felperesek arra hivatkoznak, hogy az ilyen intézkedésnek az 1907/2006 rendelet XV. mellékletével összhangban történő javaslatára vonatkozó dokumentációnak tartalmaznia kell az alternatív anyagokra vonatkozó, rendelkezésre álló információkat, ideértve az ezen alternatív anyagok gyártásával és használatával kapcsolatos, az emberi egészségre és a környezetre vonatkozó kockázatokat, elérhetőségüket, valamint műszaki és gazdasági megvalósíthatóságukat. E javaslat, amely tehát valamely anyag különös aggodalomra okot adó anyagkénti azonosítására irányuló dokumentációban alkalmazott paraméterekhez hasonló paramétereken alapult volna, elkerülte volna az említett azonosításhoz fűződő negatív következményeket, és az 1907/2006 rendelet céljai tekintetében ugyanahhoz az eredményhez vezetett volna.
- 128 Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy pusztán az, hogy valamely anyag szerepel az anyagok jelöltlistáján, nem akadályozza meg azt, hogy ezen anyagra vonatkozóan engedélyezés helyett korlátozásokat vezessenek be. Amint ugyanis az az 1907/2006 rendelet 58. cikkének (5) bekezdéséből és 69. cikkéből következik, a Bizottság vagy valamely tagállam bármikor javasolhatja, hogy valamely anyag gyártását, forgalomba hozatalát és felhasználását engedélyezés helyett korlátozások alá vessék.
- 129 Ezenfelül, amint az az 1907/2006 rendelet XVII. mellékletéből következik, az említett rendelet VIII. címében szereplő eljárással összhangban elfogadott, egyes veszélyes anyagok, keverékek és árucikkek gyártására, forgalomba hozatalára és felhasználására vonatkozó korlátozások valamely anyag gyártására vagy forgalomba hozatalára előírt különös feltételektől az anyag használatának teljes tilalmáig terjedhetnek. Feltételezve akár, hogy a korlátozó intézkedések is alkalmasak az e rendelet által kitűzött célok megvalósítására, önmagukban azonban nem minősülnek kevésbé kényszerítő intézkedésnek valamely anyag azonosításához képest, amely csak tájékoztatási kötelezettséget eredményez.
- 130 Egyébként amennyiben a felperesek arra hivatkoznak, hogy valamely korlátozó intézkedésnek az 1907/2006 rendelet XV. melléklete alapján történő javaslatára vonatkozó, a dokumentációban szereplő információk bizonyítják, hogy a szóban forgó anyag azonosítása nem volt szükséges, elegendő megjegyezni, hogy ezen azonosításra az 1907/2006 rendelet 59. cikke szerinti eljárásnak megfelelően került sor, amely az ugyanezen rendelet VIII. címében szereplő eljárástól különböző eljárás (lásd a fenti 128. pontot).
- 131 A fentiekre tekintettel nem állapítható meg, hogy a megtámadott határozat sérti az arányosság elvét.
- 132 Következésképpen el kell utasítani a harmadik jogalapot, és így a kereset egészét.

A költségekről

- 133 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 134 Mivel a felperesek pervesztesek lettek, az ECHA kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

- 2) **A Törvényszék a Bilbaína de Alquitranes, SA-t, a Cindu Chemicals BV-t, a Deza, a.s.-t, az Industrial Química del Nalón, SA-t, a Koppers Denmark A/S-t, a Koppers UK Ltd-t, a Rütgers Germany GmbH-t, a Rütgers Belgium NV-t és a Rütgers Poland sp. z o.o.-t kötelezi a költségek viselésére.**

Dittrich

Dehousse

Wiszniewska-Białicka

Prek

Szwarcz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2013. március 7-i nyilvános ülésen.

Aláírások